

de l'Orfeó Murnoré 1930

Cantaires, bons germans, permeten
que en aquests moments d'alegria
us dirigera uns poques paraules
de felicitació, que us endreci
una plena enhorabona.

Fa cosa de dos anys que us
aplegaren en el cant; en sentien
d'atracció, però encara no en
coneixien la dolçor d'aquest bell
treball de la cantoria. Havien
sentit cantar i us era cosa
plaenta escoltar tornades en har-
monia, però novaltres digueren
valgueren ser-ne amos. També
del cant i us juntaren en una
gran família d'art i comencaren
a provar de fer sortir la veu en-
tornant la cançó antiga catala-
na; ^{trobaren} Ginequida i Tant de gust,

R2030

experimentaren un plaer tan
 nou per a nosaltres, tan singular,
 que us semblava que la cançó
 vella de la terra, enriquida per
 l'harmonia ~~de~~ ^{de} les diferents
 veus que l'acompanyen, us
 semblava, dir, que aquella cançó
 se us cudinava en l'ànima,
 us refrescava els sentits, us
 endulcia el cor i us transfor-
 mava de manera que us
 sentien transfigurats en altres
 persones, ~~tota una~~ ^{una} més
 dignes que no eren abans, com
 si ^{els} ~~tingués~~ ^{vostres} sentits, i ~~haguessin~~ ^{haguessin}
~~capinats~~ i l'esperit) ~~no els~~
~~per i enlairat~~ (haguessin pre-
 als, i ~~haguessin~~ enlairat.

Vezeren que així del cant no era
 tan difícil com semblava, que
 tenint bons quies, com tenen
 amb els mestres, i amb el
 quies que hi trobaven, els vostres
 cants s'anaven pulint i esdevenien
 més bels i subtils. Aviat po-
 queren convidar als vostres prò-
 xims i amics, als socis d'a-
 quest Centre que es aixopluga
 i us dona vida; els feren sentir
 el resultat dels vostres estudis i
 vezeren que us escoltaven
 embadalits i que us aplaudien
 amb entusiasme. Perquè l'art
 és comunicatiu i té una virtut
 semblant a la del amor, que ar-
 borant els cors els confon en
 un mateix sentiment de

4

guig. amb els aplaudiments dels
nostres germans, us anaren
enfortint i ja volaren fora
del vin pera per vos rentar
pels pobles veïns que com
el nostre estimadíssim Ma-
non reben la besada d'a-
quest mar que a tota hora
els canta la cançó del nostre
vinne. I arren on cantaren
arren us acolliren amb entu-
siasme i foren corpusesos de les
nostres cantades. I ultimament
formant part del gran aplec
els artesans de Catalunya
en l'Estadi de l'Exposició
us trobaren enfortits i conseqüent
en la comunió del cant total
de la nostra terra, us trobaren

vinculats en el grandios cant
 dels mils cantaires, que repre-
 sentant tota la Pàtria donaven
 amb les llus veus unides la
 clamorosa expressió del
 sentiment i de l'esperit autèn-
 tic de la nostra raça.

I en la diada d'avui estimats
 amics i germans, Tenim com
 el coronament apoteòsic
 de tots aquests èxits i so-
 lemnitats que ja compta la
 nostra ~~cursa~~ viventut artísti-
 ca. Avui Però la solemnitat d'a-
 vui té un caràcter especialíssim,
 té un caràcter humaníssim i
 diví alhora. La festa d'avui és

6
una festa de Tot Marrou. El
nostre poble ha vist en vosaltres
uns fills predilectes, en vosaltres
ha vist la colla dels elegits. Potser
inconscientment, però jo ~~veig~~

veig que en vosaltres present
una colla, un nucli de volun-
tats que es destrin de la pino-
litat que avui dia regna arreu,
sobretot entre la joventut. En
aquesta època del cop de puny,
de la pilota en l'aire, de
la dansa obscena, de les
modas desvergonyides, de la
preocupació única de la vida
material, del divertiment barroc,
en aquesta època tenir el cant
a la boca, el cant de la fe,
de la Pàtria i del Amor; en
aquesta època tenir el cor en

7
l'ideal i cantar-lo aple-
gats homes i dones i infants
en un sol feix de germanor,
és una gesta quasi hercica
que hom admira íntimament.
Per això Morrau ven en noietes
nos fills predilectes que predi-
quen amb l'exemple una bona
nova, la nova de la dignitat
humana. I per això us ha fet
present d'aquesta bellíssima
senyera, que no podien conrear
Tan preuada i tan artística. Un
fílt artista germà nostre us
l'ha perfilada i els cors que
vora morronis us l'han
Cortejada. En ella hi ha ven

de considerar tot l'amor
que este la nostra vila, tot
lo bo que ven en un altre,
i tot el fruit que opera
de la nostra obra. Jerd'ara
l'Orfeó Marnonès te un
deure sagrat de viure i
treballar pel progrés espiritual
de la seva població, ara no
poden tornar enrera, ni can-
sar-vos; perseu en tal camí
forsa uncarieu al deure de
l'agraïment envers als vostres
compatries. « Questa Festa douce,
si humanissima perseu ^{representa} tot
l'amor més pur de la nostra
gran família marnonèsca.
Però, com he dit abans, també

porta aquesta diada el segell d'eu.
 Vosaltres, amb molt bon encert hauen
 volgut que la nostra Senyera fos
 benecida, hauen volgut que el
 beneplàcit de Déu regellés el
 símbol dels nostres anys. La
 nostra Senyera és doncs, ara, com
 la grada, i Déu apròba doncs tot
 el que simbolitza. I vosaltres
 després de la benedició hauen
 donat gràcies cantant la missa
 que és el compendi de la nostra re-
 ligió sagrada. Ara us sentiu
 més confortats que mai, enten-
 uis veure que mai de que la
 nostra obra és obra bona, i us
 sentiu a dins del cor tota la vigo-
 ria per anar avant en el ca-
 mi de la perfecció. Però hauen
 de pensar que aquesta gràcia de
 Déu us el·liga també amb un

deure d'aquíment, ~~agüament~~
 deure sagrat que de saltar-hi
 cometrien una falta grave.
 Estem doncs lligats, des d'avui
 d'una manera fermíssima,
 amb l'obra del nostre Orfeo,
 pera conservar-la i perfeccionar-la
 durant el temps, ~~no~~ de-
 ven a Déu i no deuen als ho-
 mes.

Peró no hi ha perill que
 manquen a aquests nostres deu-
 res. Si fins ara, sense cap
 estimul, mestres i deixebles
 hoven treballat fins a obtenir
 resultats tan magnífics, que
 faren des d'ara que la glò-
 ria i l'amor us rodejen

i' us estimulen. Jerd'avui
 el nostre cant serà superat
 per el nostre entusiasme, i
 com més perfecte serà la
 tonada, el nostre goig ar-
 tístic serà més pur i més
 íntens, i així aquesta ter-
 tu d'avui serà el punt
 de partida de la gran glòria
 que mereixeran els nostres es-
 forços per honor del Marroc,
 que és el nucli dels nostres as-
 nous i per glòria de Cata-
 lunya, que és la
 nostra Pàtria amada.

Mon parlement
Benedicció de la
Senyera de l'Orfeó
Mossoró,

Estiu 1930

No publicat a la revista